

۱۵۴- با توجه به وزن یکسان ابیات، در همهی گزینه‌ها به جز بیت گزینه‌ی از اختیار وزنی «ابدال» استفاده شده است.

(۱) به جز بنای محبت که دائم آباد است

خراب می‌کند ایام هر بنایی را

(۲) هزار نکته‌ی باریک‌تر ز مو این جاست

نه هر که سر بتراشد قلندری داند

(۳) صبور باش به زندان و چاه چون یوسف

که یک دو روز بود کار بر عزیزان سخت

(۴) ز درد عشق اگر جان غریق بحر بلاست

هزار شکر که دل در مقام صبر و رضا است

۱۵۴- گزینه ۴ پاسخ است.

وزن هر چهار بیت «مفاعن فعلاتن مفاعن فعّلعن» است.

در سه گزینه‌ی (۱)، (۲) و (۳)، شاعر به جای «فَعْلَن» در پایان مصراع‌ها از «فعّلعن» استفاده کرده است که اختیار وزنی «ابدال» در دو هجای ماقبل آخر است.

ولی در گزینه‌ی (۴)، هر دو مصراع در رکن پایانی اختیار وزنی ابدال ندارند، زیرا شاعر از «فَعْلَن» استفاده کرده است.